

برای کودکان کار کاری نکرده‌ایم

ایرج میرزا علی‌خانی، هنرمند طراح گرافیک، تصویرگر و عضو هیأت داوران بخش پوستر دوسالانه «دستان» که به مناسبت هجدهمین سالگرد تأسیس انجمن حمایت از کودکان کار و با هدف حمایت از کودکان بر گزار می‌شود، درباره اهداف این رویداد گفت: «به نظر من، هر گونه برنامه و فعالیت با رویکرد کودکان، کم است و به جرأت می‌گویم ماهنوز کاری مؤثر برای کودکان مان نکرده‌ایم؛ چه برسد برای کودکان کار.» وی افزود: «گاهی کوتاه و گذرا به کودکان جامعه نشان می‌دهد باید چه رفتاری با آن‌ها داشته باشیم؛ برای اینکه بتوانیم سطح زندگی آن‌ها را ارتقا دهیم باید بتوانیم سطح زندگی اعم از دانش و فرهنگ والدین و معلمان آن‌ها را ارتقا دهیم که به جرأت می‌گویم کاری اساسی در این رابطه صورت نگرفته است.» میرزا علی‌خانی توضیح داد: «واقعیت امر این است که وقتی کودکانی برای امرار معاش، کار می‌کنند شاید تنها کاری که ما می‌توانیم انجام دهیم تأسف خوردن باشند، اما سوال اصلی اینجاست که چرا کودکان کار به وجود آمدند. باید در تمامی مباحثی که با کودکان مرتبط است، تعمق کنیم؛ آیا در مدرسه با این کودکان خوب و درست رفتار می‌شود؟ و آیا پدر و مادر با آن‌ها خوب رفتار می‌کنند؟ اگر مدرسه و والدین با این کودکان خوب رفتار کنند، مفهوم آن این است که این دو نهاد اصلی در زندگی کودکان، دارای دانش برخورد با کودکان هستند و حتماً لزومی ندارد جامعه‌شناس یا فیلسوف باشیم. به همین دلیل هر گونه فعالیتی اعم از یک تلنگر ساده یا مباحث عمیق فلسفی و اجتماعی در رابطه به کودکان کار باید در جامعه صورت گیرد، از جمله برپایی رویدادهای فرهنگی و هنری چون دوسالانه هنری «دستان» که قرار است هنرمندان و طراحان گرافیک درگیر مساله مهم کودکان کار شوند.» وی اظهار امیدواری کرد که ماجرا فقط به برگزاری یک رویداد ختم نشود و ای کاش طرح‌هایی که از سوی هنرمندان به این دوسالانه ارسال می‌شود برای نمایش در سطح جامعه منتشر شوند و نباید از نمایش آن‌ها وحشت کنیم؛ چراکه آدم‌ها گاهی از واقعیت‌هایی که خود به وجود آورده‌اند، وحشت می‌کنند. این هنرمند طراح گرافیک تأکید کرد: «پوسترها با موضوع کودکان کار باید در تعداد زیاد در سطح شهر به نمایش گذاشته شود تا نوعی آگاهی‌رسانی جمعی در مقیاس بزرگ صورت گیرد.» وی بیان کرد: «به عبارت دیگر، اگر من هنرمند بتوانم با موضوع «کودکان کار» آگاهی‌رسانی کنم و اینکه آنان با چه معضلات و مشکلاتی دست به‌گریبان هستند، بسیار ارزشمند است؛ چراکه مشخص می‌شود چه کارهایی حول این موضوع انجام شده یا نشده است.» میرزا علی‌خانی در مورد معیارهای داوری بخش پوستر در دوسالانه «دستان» نیز گفت: «معیارهای داوری عموماً پیچیده نیست. در ابتدا باید بررسی کنیم آنچه که موردنظر دوسالانه بوده در آثار رسیده وجود دارد که بر اساس آن فرایند طراحی، اجرا شده و برای مخاطب آگاهی‌بخش باشد. دومین نکته، چگونگی اجرا و سومین نکته، درگیر کردن ذهن مخاطب به واسطه تکنیک است.» نخستین دوسالانه پوستر، عکس و کاریکاتور «دستان ۱» با هدف حمایت از حقوق کودکان به دبیری محمدحسین عناصری در فرهنگسرای نیواران برگزار می‌شود.

اعظم رنگی

روزنامه نگار

این روزها به دلیل شیوع کرونا اکثر کارها در حال حاضر به صورت نیمه‌کاره رها شده و پروژه‌های بسیاری همچنان بر زمین مانده‌اند

از اوضاع و احوال این روزهای تئاتر و سینما بر ایمان بگویند.

واضح است تا زمانی که این ویروس نحس در کشور جولان می‌دهد و ما هر روز شاهد جان باختن بسیاری از هموطنان عزیزمان هستیم، کار چندانی نمی‌توان کرد. خود من چند نمایش آماده اکران داشتیم که با همه‌گیری کرونا، کار کاملاً تعطیل شد.

البته این روزها به کار آموزش بازیگری از طریق کلاس‌های آنلاین مشغول هستم؛ اما در نظر داشته باشید هنر نمایش یک هنر عملی است و نمی‌توان آن را به صورت تئوری-تصویری آموزش داد. باید سالی‌ها باشد تا تمرین در آن به صورت زنده و نفس به نفس اجرا شود. هنر نمایش، هنری به صورت تمرینی، فیزیکی و حسی است که باید حین تمرین، تقویت شود؛ هرچند همه اینها با آمدن کرونا از میان رفت. در زمینه اجرای تئاتر و همچنین سینما، اکثر کارها در حال حاضر به صورت نیمه‌کاره رها شده و پروژه‌های بسیاری همچنان بر زمین مانده‌اند. در نتیجه این شرایط هنرمندان، عوامل ساخت و حتی عوامل حاشیه‌ای سینما

و نمایش دچار ضررهای مالی و معیشتی شده‌اند. البته در نظر داشته باشید این زیان در حوزه سینما به مراتب بسیار بیش از تئاتر است و نیمه‌تمام مانده یک پروژه هر چند کوچک در سینما، ضررهای بسیار زیادی نصیب دست‌اندرکاران آن می‌کند. **در شرایط حاضر به نظر شما چه راهکاری می‌توان در زمینه هنرهای نمایشی ارائه کرد؟**

درست است که ویروس کرونا کسب و کارها در همه دنیا را تحت تأثیر قرار داده و هر صنفی به نحوی از آن آسیب دیده اما باید این موضوع را در نظر داشت که اکثر هنرمندان کشورمان آنگونه که در بسیاری از نقاط دنیا مرسوم است، جزو اقشار مرفه جامعه نیستند. در این میان، خانه‌تئاتر و خانه هنرمندان نیز مسائل و مشکلات خود را دارند و نمی‌توانند حمایت چندانی از هنرمندان کنند. تازه اگر هم بخواهند حمایتی کنند با توجه به شرایط و مشکلات و بودجه تخصیص داده شده به آنها بیش از این برایشان مقدور نیست. در چنین شرایطی است که پای سازمان‌های بزرگ به میان می‌آید؛ سازمان‌هایی مانند صداوسیما و یا

شهرداری می‌توانند در این زمینه پا پیش نهاده و حامی هنرمندان آسیب دیده شوند. توقع ما از صداوسیما بیش از اینها است. انتظار می‌رود مدیران این سازمان عظیم بیش از این به فکر هنرمندان عرصه تئاتر و سینما در دوره حاضر باشند.

نظر شما در مورد اکران آنلاین و مجازی هنرهای نمایشی چیست؟ آیا می‌توان به این طریق تا حدودی از آسیب‌ها در دوران کرونا کاست؟

باید این موضوع را در نظر داشت که اکران آنلاین و مجازی فیلم‌ها و سریال‌ها در کشور ما هنوز چندان فراگیر نشده است. ضمن اینکه تا جایی که من اطلاع دارم هنوز بستر مناسبی نیز از سوی اپراتورها در کل کشور به وجود نیامده و اکثر مخاطبان از بروز مشکلات و نارسایی‌ها و قطع و وصل شدن‌ها در این زمینه گلایه دارند.

از سوی دیگر، در نظر داشته باشید هنر تئاتر یک هنر زنده است و بازیگران با بینندگان ارتباط زنده و رودررو دارند و یک ارتباط حسی زنده و متقابل در این هنر وجود دارد که با اجرای آنلاین و به

صورت مجازی این ارتباط و حس از بین می‌رود. ممکن است در سینما و یا سریال بتوان از فضای مجازی و نمایش آنلاین بهره برد اما در مورد تئاتر خیر. هرچند مردم و علاقه‌مندان بیشتر تمایل دارند فیلم را در سینما به همراه خانواده ببینند و تماشای آن از طریق شبکه‌های مجازی برایشان چندان لطفی ندارد.

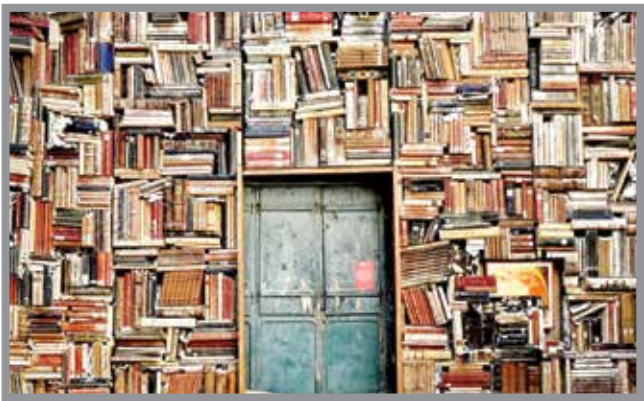
ضمناً این موضوع را نیز در نظر داشته باشید که با اکران مجازی بسیاری از سینماداران و عوامل دست‌اندرکار و حاضر در سینما مانند گیشه فروش بلیت و آپارتچی‌ها و حتی بوفه‌دارهای داخل سالن سینما دچار ضرر مالی خواهند شد.

پس متوجه می‌شوید موضوع فقط اکران نیست بلکه این عوامل مانند یک حلقه زنجیر به هم متصل هستند که در صورت پاره شدن آن، سایر عوامل دست‌اندرکار نیز از آن متضرر می‌شوند.

در مورد بیمه هنرمندان بر ایمان بگویند. سازمان‌های بیمه‌گر مانند تأمین اجتماعی و سایر سازمان‌ها و عوامل بیمه‌گذار در کشور چه کمکی می‌توانند به

هنرمندان در حال حاضر کنند؟ در حال حاضر خوشبختانه اکثر هنرمندان خانه تئاتر و سینما از بیمه تأمین اجتماعی برخوردار هستند؛ البته با فرانشیزی که برایشان تعیین شده اما در نظر داشته باشید فقط بیمه کافی نیست. باید هنرمندان که عمری در این راه زحمت کشیده‌اند از امکانات بیشتری در کشور برخوردار شوند، مانند بیمه تکمیلی؛ به ویژه در دوران کرونا و شرایط کنونی درمانی در کشور.

امروز مخارج درمان در کشور ما بسیار سنگین است. با وجود تعطیلی سینماها و مراکز فرهنگی و عدم فعالیت هنری از سوی هنرمندان، هزینه‌های گزافی بر این قشر از جامعه تحمیل می‌شود. بالا بودن نرخ تورم در کشور و افزایش تحریم‌ها و همچنین افزایش چندین برابر نرخ اقلام در این یکی دو سال اخیر فشار بسیار زیادی بر اقشار فرودست جامعه تحمیل کرده که هنرمندان عرصه سینما و تئاتر نیز از آن بی‌بهره نیستند. امیدواریم شرایط تغییر کند و دست‌اندرکاران و مسئولان بیش از این به فکر هنرمندان باشند تا شرایط مانند سابق شود.

کتابفروشان شعبات خود که در فروشگاه احساس خطر می‌کردند، فروشگاه‌های این شرکت را در فروردین‌ماه تعطیل کرد. مدیر اجرایی واتراستونز گفت: «ما سرمایه‌گذاری قابل توجهی برای ایمن‌سازی فروشگاه‌هایمان انجام دادیم. بستن فروشگاه‌های مادر حالی که بسیاری از همسایگان‌مان هنوز باز هستند، مانند فروشگاه زنجیره‌ای «دبلیواچ اسمیت» که محصولات مشابه ما را می‌فروشد اما چون برچسب روزنامه‌فروشی دارد، می‌تواند باز باشد و کار کند واقعا مضحک و بی‌معنا است.»

که هیچ مدرک قابل اثباتی وجود ندارد که نشان دهد فروشگاه‌های خرده‌فروشی کانون گسترش سرایت و بروس هستند.» مریل هالز افزود: «در این قرنطینه، همان‌طور که به شب‌های تاریک زمستان نزدیک می‌شویم، محصولات فرهنگی نظیر کتاب و مطالعه راهی حیاتی برای حفظ روحیه ملت است؛ آن‌هم در زمانی که در خانه‌های خود حبس شده‌اند. ما از شما درخواست می‌کنیم که کتابفروشی‌ها را در دست‌فروشگاه‌های ضروری طبقه‌بندی کنید.» واتراستونز در پی اظهار نگرانی برخی

از نویسندگان بزرگ بریتانیا نظیر فیلیپ پولمن، الی اسمیت و سیمون شاما نیز تأیید شده که در نامه‌ای جداگانه از بوریس جانسون، نخست‌وزیر انگلیس خواستند کتاب را به عنوان موارد ضروری دسته‌بندی کرده و به کتابفروشی‌ها و کتابخانه‌ها اجازه دهد باز بمانند.

نویسندگان با اشاره به افزایش فروش کتاب و امانت گرفتن از کتابخانه‌ها در طول این همه‌گیری از این موضوع برای اثبات اهمیت کتاب برای سلامت ذهن و شادی مردم استفاده کرده و گفتند: «ما به عنوان یک کشور نباید اجازه دهیم که کتابفروشی‌ها از کار بیکار شوند. ما بعضی از بهترین‌های دنیا را داریم.»

مدیرعامل اتحادیه کتابفروشان انگلیس نیز با تأکید بر اینکه کتابفروشی‌ها برای همکاری در مینه قطع زنجیره کرونا آماده هستند، گفت: «خرده‌فروشان مسئولیت‌پذیر اطمینان پیدا کرده‌اند که امنیت کارکنان و مصرف‌کنندگان را در صدر اولویت‌های خود قرار دهند. می‌دانیم

درخواست اتحادیه کتابفروشان انگلیس از دولت کتابفروشی‌ها را جزو مشاغل ضروری قرار دهید

خبر

اتحادیه کتابفروشان از دولت خواسته است تا در طول مرحله دوم قرنطینه انگلیس، کتابفروشی‌ها را به عنوان خرده‌فروشان ضروری طبقه‌بندی کند، زیرا سایر خرده‌فروشان که کتاب می‌فروشند نظیر سوپرمارکت‌ها همچنان باز خواهند ماند. به گزارش گاردین، در نامه‌ای که مریل هالز، مدیرعامل اتحادیه کتابفروشان به وزرای دولت نوشت، کتابفروشی‌ها را «فانوس تمدن و نور امید» توصیف کرد و نوشت: «بسته نگه داشتن آنها، در حالی که سایر خرده‌فروشان که کتاب می‌فروشند، اجازه دارند باز بمانند به‌طور بالقوه از نظر تجاری ویران‌کننده و از نظر اخلاقی مسأله‌ساز است.»

هالز گفت: «اعضای ما اجازه باز کردن فروشگاه‌هایشان را ندارند. با این وجود، شاهد این هستیم که گل‌فروشی‌ها و فروشگاه‌های مواد غذایی کتاب می‌فروشند. در حالی که ما می‌دانیم در این برهه مهم از سال کتابفروشی‌ها بهترین